

orienteres om deres rettigheder vedrørende genhusning etc. i forbindelse med opsigelsen.

Til § 56.

Bestemmelsen svarer til byfornyelseslovens § 37, idet den dog ikke foreslås anvendt for ejere af erhvervsejendomme. Begundelsen herfor er at undgå en fremrykning af udbetaling af udgifter. Efter reglen i byfornyelseslovens § 11, stk. 2, kan en ejer af en erhvervsejendom, hvor det af et offentligtgjort forslag til en byfornyelsesbeslutning, påregnes nødvendigt at råde over ejendommen, allerede ved offentliggørelsen af forslaget, forlange ejendommen overtaget af kommunen. Tilsvarende regel findes ikke i saneringsloven.

Der er heller ikke foreslået en bestemmelse, der svarer til byfornyelseslovens § 37, stk. 4, hvorefter kommunalbestyrelsens afgørelse ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Baggrunden herfor er, at godtgørelsen forudsættes optaget som post i finansieringsplanen, der ligger til grund for saneringsplanen, og bør derfor – i lighed med finansieringsplanens øvrige poster – bedømmes af boligstyrelsen. Der henvises til § 60, stk. 1, hvori det er foreslået, at udgifter til godtgørelse, bl.a. efter § 56, kan medregnes som saneringsudgifter.

Til § 57.

Bestemmelsen svarer til byfornyelseslovens § 38, bortset fra at det er husstande, der bebor lejligheder, som skal rømmes af hensyn til en *sanering*, eller som følge af beslutninger i medfør af lov om *boligtilsyn*, der har ret til erstatningsbolig.

Til § 58.

Bestemmelsen svarer til byfornyelseslovens § 39, bortset fra, at lejligheden skal rømmes af hensyn til sanering eller som følge af beslutninger i medfør af lov om boligtilsyn. Det er fundet naturligt, at medtage de husstande, hvor boligudgiften forventes at stige væsentligt.

Til § 59.

Bestemmelsen svarer til byfornyelseslovens § 40. I § 59, stk. 1 og 2, er dog foreslået, at det er den *sanerende* – og ikke kommunen – der henholdsvis kan give tilsagn om og yde en rimelig godtgørelse.

Der er ikke foreslået en bestemmelse, der svarer til byfornyelseslovens § 40, stk. 3, hvorefter kommunalbestyrelsens afgørelse ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Årsagen hertil

er, at udgiften skal indgå i finansieringsplanen, som skal godkendes af boligstyrelsen.

Endelig kan godtgørelsen efter stk. 2 tidligst ydes på det i § 9 a nævnte tidspunkt for offentliggørelse af forslag til saneringsplan.

Til § 60.

Bestemmelsen svarer til byfornyelseslovens § 41.

Reglerne i saneringslovens §§ 56 og 57 om henholdsvis nedsættelse af erstatningsboligudvalg og samarbejdsudvalg foreslås ophævet, idet bestemmelserne delvis foreslås erstattet af § 60, stk. 2.

Til § 61.

Bestemmelsen svarer til byfornyelseslovens § 42.

Genhusningspligtens omfang er dog korrigeret, således at kommunalbestyrelsen i sin beslutning kan indskrænke omfanget af pligten til et mindre antal ledige lejligheder end hver tredje.

Endvidere foreslås, at kommunalbestyrelsen af praktiske grunde får mulighed for at begrænse genhusningspligten til en nærmere bestemt periode samt for at undtage nærmere fastlagte kvarterer eller områder i kommunen fra forpligtelsen, hvis den skønner, at der ikke vil være behov for at anvende lejligheder i sådanne områder som genhusningsboliger.

Kommunalbestyrelsen har herved større mulighed for at tilpasse udbuddet af genhusningsboliger efter behovet med hensyn til såvel antal, kvalitet som beliggenhed. Der henvises til det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af byfornyelse.

Endelig er det foreslået, at kommunalbestyrelsen kan bestemme, at det er den *sanerende*, som kan overtage eventuelle ledige lejligheder til brug for midlertidig genhusning.

Til § 62.

I modsætning til byfornyelseslovens § 43 er det i § 62, stk. 1, foreslået, at når kommunalbestyrelsen har truffet beslutning efter § 61, skal beslutningen bekendtgøres i *Statstidende* og i øvrigt på den måde, der er sædvanlig i kommunen. Efter en frist, der fastsættes af kommunalbestyrelsen, og som skal være på mindst 3 måneder fra bekendtgørelsen i *Statstidende*, skal udlejeren anmelde indtil hver 3. ledige lejlighed til kommunalbestyrelsen. De enkelte udlejere vil således ikke modtage individuel underretning om anmeldelsespligten. Anmeldelsen skal indeholde oplysning om lejlighedens beliggenhed, størrelse og indretning og om huslejens størrelse, og skal være indgivet seneste 14